

увлекателенъ и толкози одушевенъ, щото сичкото събрание помисли че са е пренесло на найвысокия връхъ на Олимпъ предъ лицето на Юпитера на когото очитъ еж попронизителны отъ молніята. Подиръ туй въспѣ бѣдствіето на младаго Нарцисса, който като са влиби безумно въ собствената си хубость, която безпрестанно гледаше въ быстритъ воды на единъ источникъ, стопа са отъ тѣга и бѣ преобразенъ въ едно цвѣтче което носи името му. Найподиръ той въспѣ смъртъта на прекраснаго Адониса (а), когото разкъса единъ глиганъ, и когото Венера като обичаше страстно неможи да го въскреси ако и да са моли горко на боговетъ.

Сичкитъ слушатели проронихъ сълзы и сѣкый осѣщаше удоволствіе отъ плаканъето. Когато Менторъ престанъ да пѣе, Финикіянитъ очудены са спогледахъ помежду си. Единъ думаше: „Този е Орфей: съ този начинъ той опитоми чрезъ играта си свирѣнитъ звѣрове и подигаше лѣсоветъ и канаритъ; тѣй той омая Цербера (б), сирѣ мжкитъ на Иксіона и на Данандитъ, и умилостиви неумолимага Плутона (в), за да изведе отъ Адъ прекрасната Евридика.“ Другый извика, „Не! той е Линъ, сынътъ на Аполлона;“ третій отговаряше:

- 
- (а) Адонисъ бѣ сынъ на кипрскія царь Кинера и на Мирра, безмѣрно хубавецъ. Венера го много обикнъ и го зе за свой прислужникъ; той бѣ раскъсенъ отъ глиганъ. Венера като не можи да го въскреси горко оплака смъртъта му и пролѣната му по земята кръвь преобрази въ цвѣтче което са нарича божуръ, на което цвѣтътъ е червенъ като кръвь.
- (б) По мнѣніето на поетитъ Церберъ былъ пѣсъ триглавъ, роденъ отъ Тифона и отъ нимфата Ехидна, и намѣсто космы той былъ покрывъ отъ зми; той былъ вратарь на Адъ и съ благодареніе пуцалъ да влѣзватъ въ него, но никого не пуцалъ отъ тамъ да излѣзе.
- (в) Плутонъ былъ наймладыйтъ отъ сыновѣтъ на Сатурна и на Цибела. Той зель за наслѣдіе западнитъ области на бащиното си царство; заради туй той основалъ много поселенія въ Иберія или Испанія и поставилъ престола си въ града Гадира, по грѣцкы, по латинскы Садехъ, богатъ отъ златы и сребърны руды. Туй, види са, е дало причина на послѣдующитъ поколенія да го повѣрватъ за богъ на богатството за което бѣ и нареченъ Плутонъ, като отъ понапредъ носялъ име Агеластъ. И понеже положеніето на Испанія, споредъ височината надъ морето, е пошзско ера-